

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
Посл. бр. III-4 Уж-80/11
Дана 05. 09. 2011. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, са судским саветником Татјаном Лончар, као записничарем, одлучујући по жалби ИНИЦИЈАТИВНОГ ОДБОРА К. из К., Улица ..., кога заступа А.А. из К., изјављеној против одлуке СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ КОВАЧИЦА од 14.06.2011. године, у предмету народне иницијативе за расписивање референдума, у нејавној седници већа одржаној дана 05.09.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеном одлуком од ... године, Скупштина општина Ковачица није прихватило предлог за расписивање референдума у месту К. поводом иницијативе за расписивање референдума у месту Ковачица од 06.06.2011. године, коју је поднео сада жалилац.

Жалилац је изјавио жалбу Врховном Касационом суду дана 30.06.2011. године, у 11,35 часова, а која је на надлежност достављена Управном суду дана 05.07.2011. године. Жалилац је у међувремену дан а... године доставио допуну жалбе, а потом и дана ... године. У жалби је навео да је дана ... године, образован Иницијативни одбор од четири члана који имају бирачко право, који је утврдио предлог за расписивање референдума у К. са питањем: „Да ли сте за изградњу центра за рециклажу, прераду и складиштење опасног индустријског отпада у К.?“,

а који чланови су и потписали овакав предлог. Предлог је дана 27.05.2011. године, достављен Скупштини општине Ковачица ради обавештења да се за тај предлог скупљају потписи. Листу народне иницијативе потписало је 936 грађана Ковачице са бирачким правом и иста је предата Скупштини општине Ковачица ... године. 25. седница Скупштине општине Ковачица одржана је 1... године, са унапред утврђеним дневним редом, где се предложена народна иницијатива нашла у тачки 2. у виду предложених амандмана, као и у тачки 11., где се посебно разматрала предложена народна иницијатива. Жалилац наводи да већина одборника приликом гласања није подржала предложену народну иницијативу и тиме одбила да донесе одлуку о расписивању општинског референдума. Сматра да је Скупштина општине Ковачица била дужна да распише референдум на предлог који поднесе најмање 10% бирача од бирачког тела, а како је то предвиђено чланом 70. став 2. Закона о локалној самоуправи и чланом 72. став 2. Статута Општине Ковачица. Предлаже да суд жалбу уважи, те да наложи Скупштини општине Ковачица да у законском року распише референдум, у складу са предлогом народне иницијативе од 06.06.2011. године.

У одговору на жалбу, тужени орган је навео да је у свему поступао у складу са одредбама члана 40. Закона о референдуму и народној иницијативи члана 33. Закона о локалној самоуправи одредбама члана 35. став 1. тачка 7. Статута О.К. Сматра да у конкретном случају није постојала дужност Скупштине општине да распише предложени референдум, будући да се ради о предлагању референдума за део територије општине, у насељеном месту К. Како је жалилац обавештен о неприхватању предлога за референдум дописом од ... године и како не постоје неправилности по члану 41. Закона о референдуму, тужени орган предлаже да суд жалбу одбије као неосновану.

Увидом у списе предмета, оценом навода жалбе и одговора на жалбу, Управни суд је жалбу оценио као неосновану.

Из списка предмета произилази, да је Скупштина општине Ковачица дописом бр. ... од ... године, обавестила А.А. из К., као овлашћеног представника Иницијативног одбора из Ковачице, да је на седници одржаној ... године по питању иницијативе за расписивање референдума одржала расправу на основу члана 68. Закона о локалној самоуправи и члана 40. Закона о референдуму и народној иницијативи, те да након дискусије и гласања, одборници Скупштине општине Ковачица нису прихватили предлог за расписивање референдума у

месту Ковачица.

Одредбом члана 40. Закона о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98) прописано је, кад је листа потписника народне иницијативе сачињена у складу са одредбама овог Закона, а прикупљен је потребан број потписа, надлежни орган дужан је да о предлогу за који су прикупљени потписи одлучи на начин и по поступку утврђеном Уставом и Законом, односно одговарајућим Статутом и Пословником. Члан 41. истог Закона прописује, кад надлежни орган не прихвати предлог из члана 40. овог Закона, дужан је да о томе обавести Иницијативни одбор. Одредбом члана 72. став 2. Статута О.К. („Службени лист Општине Ковачица“, бр. 13/2008), прописано је да је Скупштина Општине дужна да распише референдум о питању из своје надлежности на предлог који поднесе најмање 10% бирача од укупног бирачког тела у Општини, на начин утврђен Законом и овим Статутом.

По оцени овог суда, ценећи жалбене наводе, правилно су од стране Скупштине Општине Ковачица примењене цитиране законске одредбе као и друге одредбе које уређују поступак везан за остваривање народне иницијативе, прописане Законом о референдуму и народној иницијативи. Тужени орган уредно је обавестио Иницијативни одбор о неприхватању предлога из члана 40. Закона о референдуму и народној иницијативи, и у конкретном случају није повређен закон на штету жалиоца.

Суд је ценио и остале наводе жалбе, али исте није прихватио као правно битне за другачије одлучивање. Неоснован је навод жалиоца да је Скупштина Општине Ковачица била дужна да распише референдум како је то предметном иницијативом било затражено, утолико што таква дужност Скупштине Општине из своје надлежности, у смислу одредбе члана 72. став 2. Статута О.К. постоји само када предлог поднесе најмање 10% бирача од укупног бирачког тела у Општини, а не и за случај предлагања референдума за део територије исте Општине, како је то конкретно случај. Неоснован је и навод жалиоца да се конкретно ради о „ћутању Скупштине Општине Ковачица“, са разлога што жалилац како у жалби, тако и у допуни исте, ни сам не спори да је предлог за расписивање предметног референдума уврштен у дневни ред Скупштине Општине Ковачица, али да након спровођења поступка гласања, на који жалилац не приговара, није усвојен, о чему је жалилац и писмено обавештен.

На основу изнетих разлога, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), у вези члана 42. Закона о референдуму и народној иницијативи („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98) и члана 97. став 4. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, бр. 35/2000 и 18/04), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 05. септембра 2011. године, III-4 Уж-80/11

Записничар

Татјана Лончар, с.р.

Председник већа-судија

Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АР